

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Maxim Belinski în numele inculpatei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, în cauza penală privind-o pe

*Pascalova Olesia XXXXX, născută la XXXXX,
originară din r-nul XXXXX, cu domiciliu în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 12.08.2014 - 10.03.2016;

instanța de apel: 17.05.2016 - 12.12.2016;

instanța de recurs: 20.02.2017 - 06.06.2017;

instanța de apel: 12.07.2017 - 21.02.2018;

instanța de recurs: 14.05.2018 - 20.06.2018.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 martie 2016, Olesia Pascalova a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că, de către organul de urmărire penală, Olesia Pascalova, a fost învinuită pentru faptul că în luna mai 2011, acționând de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în scopul traficării cet. XXXXX peste hotarele R. Moldova în scop de exploatare sexuală comercială, aflându-se în diferite locuri din mun. Chișinău, abuzând de poziția de vulnerabilitate a cet. XXXXX, aceasta fiind într-o situație precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, nefiind angajată în câmpul muncii, fiind însărcinată, au recrutat-o și i-au organizat perfectarea din banii

personali a pașaportului de uz extern, eliberat la 17 mai 2011 de către SEDP, SEET Anenii Noi, apoi i-au procurat bilet pentru avion cu itinerarul Chișinău-Antalya, ulterior, la 21 mai 2011 prin intermediul Aeroportului International Chișinău au transportat-o în or. Antalya, Turcia, unde aceasta a fost întâlnită de către persoane neidentificate de organul de urmărire penală, care au adăpostit-o într-un apartament, ultima fiind exploatată sexual pe parcurs a unei luni, adică până la 20 iunie 2011, astfel acțiunile acesteia au fost calificate de către organul de urmărire penală ca trafic de ființe umane, infracțiune prevăzută la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal - trafic de ființe umane, adică recrutarea și transportarea unei persoane în scop de exploatare sexuală comercială, comisă prin abuz de poziția de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Olesea Pascalova să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea resurselor umane pe termen de 4 ani.

În susținerea cerințelor procurorul a invocat că, prima instanță, în urma cercetării judecătorești greșit a concluzionat, că acuzarea adusă inculpatei este neîntemeiată, deoarece probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul ședinței de judecată, demonstrează incontestabil vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunii incriminate și anume: declarațiile inculpatei, procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 29 mai 2014, declarațiile părții vătămate XXXXX, depuse în ședința de judecată.

Totodată, procurorul a indicat că, declarațiile părții vătămate precum că, plângerea în privința inculpatei nu a depus-o benevol au fost combătute pe deplin în ședința de judecată, astfel, fiind audiat reprezentantul organului de urmărire penală al SPF Aeroport International Chișinău, Aurel Rotaru, care a efectuat acțiunile de urmărire penală cu participarea părții vătămate și a inculpatei, a declarat că toate acțiunile de urmărire penală au fost efectuate în strictă conformitate cu legislația în vigoare, partea vătămată cunoștea limba de stat, nu a participat în stare de ebrietate la acțiunile de urmărire penală și nu a fost influențată, forțată să depună plângere sau să dea declarații, mai mult, declarațiile le-a făcut benevol și coerent.

Procurorul a indicat că, sentința de condamnare a părții vătămate XXXXX, și cea de condamnare a avocatului Gheorghe Stratu, nu au relevanță pentru prezenta cauză penală, or, probează faptul că ultima a fost exploatată sexual în prezenta cauză penală, după ce aceasta a fost recrutată și transportată în Turcia de către Olesea Pascalova, unde a fost victimă a traficului de ființe umane și anume a fost exploatată

sexual de către persoana de origine turcă pe nume Taner sau Murat, ea a revenit în țară, unde deja a îndemnat alte două persoane XXXXX și XXXXX, de a practica prostituția la același proxenet.

Mai mult, procurorul a indicat că, consimțământul părții vătămate de a pleca în Turcia pentru a practica prostituția, nu înlătură răspunderea penală a făptuitorului, deoarece acesta nu a fost liber exprimat, fiind influențat prin abuzul de poziția de vulnerabilitate, astfel, consimțământul părții vătămate de a fi traficată este nevalabil, întrucât făptuitorul a recurs la unul din factorii de viciere a acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că, prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea lui Olesea Pascalova de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

5. *Procurorul*, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor, procurorul a specificat motive similare celor din cererea de apel, invocând suplimentar că, instanțele de fond nu au analizat în cumul toate probele prezentate de către acuzare, dându-le apreciere greșită, necorespunzătoare stării de fapt stabilite de către organul de urmărire penală, bazată pe declarațiile inculpatei și cele inițial expuse de partea vătămată, care la judecarea cauzei în instanța de apel, a indicat că a fost amenințată de către inculpată, de aceea a depus depoziii în favoarea acesteia.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 iunie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia și a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

În motivarea deciziei, instanța de recurs a indicat că, instanța de apel, respingând probele prezentate de partea acuzării în susținerea învinuirii nu a combătut prin careva argumentare juridică întemeiată alegerile procurorului, reținând generic, că prima instanță a constatat în mod justificat faptul că, procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra vinovăția inculpatei, Olesea Pascalova, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165

alin. (2) lit. d) Cod penal și a pronunțat corect o sentință de achitare, or, procurorul a invocat ca probe decisive declarațiile inculpatei, Olesea Pascalova (f.d. 111, 236-238, 240, 243-244 vol. I, 91, vol. II) și a părții vătămate, XXXXX din cadrul instanței de apel (f.d. 89-90, vol. II), probe care în opinia procurorului confirmă vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate. În acest context, instanța de recurs ordinar a menționat că, instanța de apel a examinat pur formal apelul declarat de procuror, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, adoptând o soluție neargumentată la modul convenit, având un caracter generic, în legătură cu ce o astfel de decizie nu poate fi menținută.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 21 februarie 2018, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

Olesea Pascalova, a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 165 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

7.1. În motivarea decizie instanța de apel a indicat că, instanța de fond a apreciat critic declarațiile făcute în ședința de judecată de către ofițerul de urmărire penală, Aurel Rotaru, invocând că gradul de credibilitate a declarațiilor acestuia care afirmă că, pătimită a dat la faza de urmărire penală declarații benevol și asupra ei nu au fost făcute presiuni, este minim, în condiția în care acestea se referă la acțiunile procesuale efectuate în calitate de ofițer de urmărire penală. Inclusiv, în sentință s-a indicat că nici alte probe prezentate de către procuror nu dovedesc vinovăția cet. Olesea Pascalova în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin (2) lit. d) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a conchis că, concluzia instanței de fond este eronată, fiind contrară probelor administrate în ședința de judecată în instanța de fond și în apel, or, din probele cercetate s-a constatat că în acțiunile inculpatei sunt prezente elementele componenței de infracțiune prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, acțiuni care urmează a fi recalificate, astfel, argumentele invocate în apelul procurorului sunt întemeiate.

Instanța de apel a constatat că, inculpata Olesea Pascalova în luna mai 2011, acționând de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală în scopul traficării cet. XXXXX peste hotarele RM în scop de exploatare sexuală comercială, aflându-se în diferite locuri din mun. Chișinău, abuzând de poziția de vulnerabilitate a cet. XXXXX, aceasta fiind într-o situație precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, nefiind angajată în câmpul muncii, fiind însărcinată, au recrutat-o și i-au organizat perfectarea din banii

personali a pașaportului de uz extern/eliberat la 17.05.2011 de către SEDP, SEET Anenii Noi, apoi i-au procurat bilet la avion cu itinerarul Chișinău-Antalya, ulterior, la 21.05.2011 prin intermediul Aeroportului Internațional Chișinău au transportat-o în or. Antalya, Turcia, unde a fost întâlnită de către persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, care au adăpostit-o într-un apartament, ultima fiind exploatată sexual pe parcurs a unei luni de zile, adică până la 20.06.2011.

Astfel, prin acțiunile sale inculpata, Olesea Pascalova, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal - *trafic de ființe umane, adică recrutarea și transportarea unei persoane în scop de exploatare sexuală comercială, comisă prin abuz de poziția de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.*

Așadar, instanța de apel a indicat că, necătând la faptul că inculpata nu și-a recunoscut vina, vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel și anume: *procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 29.05.2014; declarațiile părții vătămate la urmărirea penală - XXXXX din 29.05.2014; procesul verbal de confruntare din 08.07.2014; extrasul din Registrul de stat al populației pe numele cet. XXXXX; informația parvenită de la Politia de frontieră prin care se confirmă că la 21.05.2011 cet. XXXXX a traversat frontiera de stat a R. Moldova direcția ieșire prin PTF Chișinău-Aeroport, ruta Chișinău-Antalya și la 20.06.2011 cet. XXXXX a traversat frontiera de stat a R. Moldova direcția intrare prin PTF Chișinău-Aeroport, ruta Antalya-Chișinău; informația parvenită de la BC „Moldincombank” SA, conform căreia la 17.06.2011 pe numele cet. Olesea Pascalova au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union - 150 dolari SUA, expediați din Turcia de persoana pe numele Onur Yildirim; informația parvenită de la BC „Eximnabk-Gruppo Veneto Banca” SA, conform căreia la 06.01.2011 pe numele cet. Olesea Pascalova au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union - 130 Euro, expediați din Turcia de persoana pe numele Ana Marjina, la 19.03.2013 pe numele cet. Olesea Pascalova au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union - 100 dolari SUA, expediați din Turcia de persoana pe numele Gunay Bora, la 21.03.2014 pe numele cet. Olesea Pascalova au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union - 50 dolari SUA, expediați din Turcia de persoana pe numele Muhammet Terbiyik; informația parvenită de la BC „Banca de Economii” SA, conform căreia la 04.01.2011, pe numele cet. Olesea Pascalova au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union - 100 dolari SUA, expediați din Turcia de persoana pe numele Murat Tuntas, la 24.02.2011 pe numele cet. Olesea Pascalova au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union - 200 dolari SUA, expediați din Turcia de persoana pe numele Murat Tuntas, la 25.02.2011 pe numele cet. Olesea Pascalova au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union - 200 dolari SUA, expediații din Turcia de persoana pe numele Murat Tuntas, la 10.05.2011 pe numele cet.*

Olesea Pascalova au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union - 500 dolari SUA, expediții din Turcia de persoana pe numele Mesut Senkul, la 11.05.2011 pe numele cet. Olesea Pascalova au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union - 250 dolari SUA, expediții din Turcia de persoana pe numele Taner Yildimir, la 20.05.2011 pe numele cet. Olesea Pascalova au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union - 300 dolari SUA, expediții din Turcia de persoana pe numele Taner Yildimir, la 23.05.2011 pe numele cet. Olesea Pascalova au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union - 150 dolari SUA, expediții din Turcia de persoana pe numele Taner Yildimir, la 13.06.2011 pe numele cet. Olesea Pascalova au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union - 100 dolari SUA, expediții din Turcia de persoana pe numele Onur Yildimir, la 21.06.2011 pe numele cet. Olesea Pascalova au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union - 310 dolari SUA, expediții din Turcia de persoana pe numele Natalia Bacioi; informația parvenită de la BC „FinComBank” SA, conform căreia la 20.01.2011 pe numele cet. Pascalova Olesea au fost transferați prin sistemul de transfer internațional Western Union - 200 dolari SUA, expediții din Turcia de persoana pe numele Murat Tuntas; procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.07.2014, a informației ridicate de la băncile comerciale privind transferurile bănești efectuate pe numele cet. Olesea Pascalova.

Instanța de apel a menționat că, concluziile instanței de fond sunt eronate precum și argumentele apărării, care au indicat că, partea vătămată la propria inițiativă a plecat în Turcia, Antalia, nu a fost recrutată, transportată și adăpostită, practicând prostituția, or, după cum s-a stabilit, că anume Olesea Pascalova i-a propus pătimășei, care este într-o stare materială precară, era certată cu părinții și totodată fiind însărcinată, să plece în Antalia la odihnă, făcându-i cunoștință cu concubinul ei, Murat, inculpata Olesea Pascalova i-a perfectat pașaport lui XXXXX, i-a achitat biletul la avion și împreună au mers până în aeroport petrecând-o la avion, unde ajungând în Turcia a fost întâlnită de Murat, cu care ultimul a anunțat-o că, Olesea Pascalova se ocupa cu prostituția până la momentul traiului în concubinaj cu Murat, și că cu asta se va ocupa și partea vătămată, or, după cum s-a stabilit, inculpata a acționat, cu intenție directă, folosindu-se de poziția de vulnerabilitate a acesteia, a recrutat-o prin înșelăciune, cu scopul de exploatare prin prostituție, astfel, în acțiunile acestora se conțin anume elementele infracțiunii imputate.

Instanța de apel a reținut că, infracțiunea prevăzută de art. 165 Cod penal, este o infracțiune formală, care se consideră consumată din momentul obținerii controlului asupra facultății victimei de a se deplasa nestingherit. Astfel, dacă același făptuitor, de exemplu, recrutează, transportă și adăpostește victima, iar aceste activități sunt însoțite de una dintre modalitățile acțiunii adiacente, deja în momentul recrutării victimei, infracțiunea trebuie considerată consumată. Ca modalitate a

acțiunii principale din cadrul infracțiunii prevăzute la art. 165 Cod penal, recrutarea, constă în activitatea care întrunește următoarele condiții: atragerea, angajarea, năimirea, racolarea (prin selectare) a victimei; înaintarea ofertei către victimă de a-si da consimțământul la realizarea asupra ei a unei tranzacție cu caracter patrimonial; recrutarea victimei reprezintă activitatea de început, etapa inițială, după care vor urma celelalte (transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea persoanei).Ca modalitate a acțiunii adiacente din cadrul infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, abuzul de poziția de vulnerabilitate, constă în utilizarea de către traficant a stării speciale în care se găsește o persoană datorită: situației sale precare din punct de vedere al supraviețuirii sociale; situației create de o sarcină, boală, infirmitate, deficiență fizică sau mintală; situației sale precare si ilegale legate de intrare sau ședere în țară, de tranzit sau destinație. Starea de vulnerabilitate a victimei constituie element al traficului. Prin situația de vulnerabilitate a victimei urmează de înțeles orice tip de vulnerabilitate, fie ea psihică, afectivă, familială, socială sau economică. Se are în vedere ansamblu de situații disperate care poate face un om să accepte exploatarea sa.

Totodată, instanța de apel a conchis că, la caz, s-a stabilit cu certitudine, în acțiunile inculpatei a semnelui calificativ al traficului de ființe umane - recrutarea părții vătămate XXXXX, or, din declarațiile părții vătămate, martorilor, care sunt concludente, pertinente, practic neschimbate pe tot parcursul urmăririi penale și în instanța de fond, rezultă că inculpata, Olesea Pascalova, i-a propus părții vătămate să plece în Turcia cu scopul exploatării sexuale, folosindu-se de poziția de vulnerabilitate a acesteia, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, care era însărcinată, fără familie și surse de existențe, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea obținerii de venituri în proporții mari din contul practicării prostituției, fapte confirmate în cadrul ședinței de judecată, prin probele enunțate mai sus, care sunt concludente și pertinente și combat versiunea inculpatei și apărătorului acesteia privind nevinovăția acesteia.

De asemenea, instanța de apel a precizat că, cea de-a doua modalitate a acțiunii principale din cadrul infracțiunii incriminate inculpatei, Olesea Pascalova, este transportarea victimei, prin care se înțelege *„deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul în perimetrul unui stat sau peste frontieră, folosind diferite mijloace de transport ori pe jos”*, or, s-a stabilit cu certitudine că, Olesea Pascalova i-a propus părții vătămate să meargă în Antalia să se odihnească, totodată aceasta i-a perfectat din cont propriu pașaportul cetățeanului RM, care i-a permis să călătorească, or, după cum s-a stabilit partea vătămată fiind într-o situație materială precară nu deținea pașaport străin, apoi împreună au mers la aeroport, unde ulterior urma să fie întâlnită de către concubinul inculpatei de origine turcă, Murat, unde a adăpostit-o într-un local

nestabil și a impus-o să se prostitueze. Cea de a treia modalitate a acțiunii principale din cadrul infracțiunii incriminate inculpatei Olesia Pascalova este adăpostirea unei persoane, prin care se înțelege „*plasarea acesteia într-un loc ferit pentru a nu fi descoperită de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea denunța traficanții*”, iar primirea victimei este „*activitatea corelativă transferului victimei, exprimată în preluarea acesteia „în custodie” de la cel care realizează transferul, în rezultatul unei tranzacții ilegale*”.

Din analiza laturii subiective a infracțiunii incriminate inculpata prin prisma probelor prezentate de către partea acuzării se atestă intenția acesteia în comiterea infracțiunii incriminate. Însă, nu doar vinovăția caracterizează latura subiectivă a infracțiunii de trafic de ființe umane, ci și anumite semne secundare și anume: *motivul infracțiunii și scopul infracțiunii*.

Celălalt semn secundar al laturii subiective a infracțiunii prevăzute la art. 165 Cod penal, este scopul infracțiunii, fiind de această dată, un semn al laturii subiective cu caracter obligatoriu, ceea ce înseamnă, că scopul descris în dispoziția art. 165 Cod penal, trebuie să existe în momentul săvârșirii faptei, nefiind necesar să fie efectiv realizat. Astfel, instanța de apel a constatat că, s-a stabilit cu certitudine că partea vătămată a fost recrutată, transportată și adăpostită de către inculpată, în scopul prostituției prin înșelăciune, folosindu-se de poziția de vulnerabilitate a acesteia, care era într-o situație materială precară, astfel fiind selectată anume persoana care are o situație precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, aceasta nefiind angajată în câmpul muncii, fiind lipsită de resurse sociale, fiind dintr-o familie cu o situație materială dificilă. Starea de vulnerabilitate a părții vătămate, precum și faptul că inculpata cunoștea despre aceasta, a fost probată în ședința de judecată prin declarațiile părții vătămate, precum și din însăși declarațiile inculpatei.

Totodată, instanța de apel a luat în calcul ca veridice declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală și în ședința instanței de apel, fiind date sub jurământ, preîntâmpinată de răspundere penală pentru darea mărturiilor false, declarații, care se confirmă prin cumulul de probe enunțate, sunt veridice, iar cele făcute în ședința primei instanțe neveridice date sub influența inculpatei în scopul evitării răspunderii penale a ultimei.

Astfel, instanța de apel nu a avut careva dubii privind vinovăția inculpatei, constatând că, vinovăția acesteia este deplin dovedită și acțiunile inculpatei corect au fost încadrate de către procuror în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal - *traficul de ființe umane, după semnul calificativ - recrutarea, unei persoane, cu consimțământul acesteia, pentru prostituție, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, de către mai multe persoane*.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 78 alin. (1) Cod penal, de scopul pedepsei penale, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de rolul fiecăruia în comiterea infracțiunii, de personalitatea inculpatei care nu au recunoscut vina, neangajată în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor, fără antecedente penale, de lipsa circumstanțelor agravante, aplicându-i pedeapsa în limita posibilă prevăzută de lege pentru infracțiunea comisă.

Astfel, instanța de apel a conchis că, corectarea și reeducarea acesteia este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d), cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Maxim Belinschi în numele inculpatei în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului, avocatul susține că, hotărârea instanței de apel reproduce conținutul cererii de apel declarat de către procuror, fără a da o apreciere corespunzătoare situației de fapt și de drept.

Mai mult, recurentul menționează că, declarațiile părții vătămate sunt contradictorii, afirmând că acest fapt derivă din presiunea procurorului asupra ultimei, totodată, susținând că partea vătămată a fost condamnată în baza art. 220 Cod penal, astfel instanța de apel urma să ia în calcul declarațiile acesteia date în ședința de judecată în instanța de fond, care confirmă declarațiile inculpatei.

Totodată, avocatul atrage atenția asupra faptului că, colaboratorii de poliție care au instrumentat cazul au solicitat prin intermediul avocatului Gheorghe Stratu suma de 1 500 euro, apoi 5 000 euro pentru a clasa dosarul, ultimul fiind condamnat pentru trafic de influență, fiindu-i retrasă licența. Astfel, apărătorul susține că, cauza penală este fabricată de acești colaboratori împreună cu avocatul Gheorghe Stratu.

De asemenea, avocatul indică că, instanța de apel eronat a luat în calcul procesul-verbal de audiere a părții vătămate, care a fost întocmit în limba română, or, ultima este vorbitoare de limba rusă, fără a-i fi oferit un interpret.

Recurentul menționează că, instanța de apel a emis o decizie bazată pe presupuneri încălcând prevederile art. 8 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, privind prezumția nevinovăției.

Subsidiar, apărătorul susține că, instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare a inculpatei fără a administra probe noi în urma unei sentințe de achitare.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință,

Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că potrivit textului recursului declarat de către avocatul Maxim Belinschi în numele inculpatei, acesta invocă drept temei pct. 6), 8) și 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, în raport cu textul hotărârii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de către procuror, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 165 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 7 ani și șase luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor recercetate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungând la concluzia că sentința atacată urmează a fi casată total, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate.

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit de către instanța de recurs.

Cu referire la cele invocate de recurent privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, menționând-se că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător decizia adoptată, dând o apreciere unilaterală probelor cercetate și acordând prioritate doar unor probe, în consecință, ajungând pripit la concluzia de condamnare a lui Olesea Pascalova, în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanța de recurs reține următoarele.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate, Colegiul penal conchide asupra faptului că, acestea sunt vădit neîntemeiate și reiterează că, procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond.

Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Totodată, Colegiul penal reține că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar în ceea ce privește criticele recurentului precum că instanța a dat o apreciere unilaterală probelor, dând prioritate doar unora dintre ele, acestea sunt vădit nefondate, fiind combătute de materialele dosarului care rezultă din textul deciziei adoptate de instanța de apel.

Cu referire la alegațiile apărării precum că, instanța de apel la judecarea apelului declarat nu și-a motivat soluția corespunzător, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice menționate în rechizitoriu, potrivit căruia Olesea Pascalova a fost învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În continuare, din textul recursului declarat, instanța de recurs constată că, recurentul invocă, la caz, faptul că nu sunt probe care ar confirma prezența laturii obiective și laturii subiective a componenței de infracțiune prevăzute de art. 165 alin.

(2) lit. d) Cod penal, deoarece partea vătămată nu a fost indusă în eroare referitor la genul de servicii pe care urma să-l presteze, mai mult partea vătămată presta servicii sexuale și până la plecarea ultimei în Turcia, iar inculpata nu urmărea scopul de exploatare sexuală, ea nefiind cea care percepea plata pentru serviciile sexuale prestate de către XXXXX.

Sub acest aspect, reieșind din sensul legislației în vigoare, recurentul susține că instanțele de fond, la judecarea cauzei, ar fi comis o eroare materială, și anume au încadrat greșit fapta inculpatei în baza art. 165 Cod penal, având în vedere că în speța dedusă judecării nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de ființe umane.

La capitolul dat, instanța de recurs nu poate fi de acord cu criticele formulate de mai sus de către recurent, întrucât, reieșind din circumstanțele de fapt constatate de către instanțele de fond, dar și de probele acumulate la faza urmăririi penale și administrate la cercetarea judecătorească, rezultă că inculpata a recrutat-o pe XXXXX în Turcia cu scopul de a presta servicii sexuale.

La caz, pentru a încadra juridic fapta inculpatei în baza art. 165 Cod penal, nu contează consimțământul victimei de a presta servicii sexuale, minimul necesar de a se consuma infracțiunea vizată este necesar de a întreprinde una din modalitățile acțiunii principale, care se manifestă prin: *recrutarea victimei, transportarea victimei, transferul victimei, adăpostirea victimei și primirea victimei.*

Astfel, Colegiul penal constată incidentă recrutarea victimei de către inculpata Olesea Pascalova, or, potrivit noțiunii în cauză, prin „*recrutare*” se înțelege atragerea, ofertarea victimei să-și dea consimțământul la realizarea asupra ei a unei tranzacții cu caracter patrimonial, recrutarea reprezentând, de regulă, etapa inițială a traficului de ființe umane, fiind succedată de celelalte modalități ale acțiunii principale.

În această ordine de idei, Colegiul penal constată că, instanța de apel, invocând corect practica judiciară incidentă cauzei, la analiza elementelor componente ale infracțiunii de trafic de ființe umane, și anume, noțiunea de recrutare, transportare, transferare și abuz de poziție de vulnerabilitate a victimei, întemeiat a ajuns la concluzia că, în acțiunile inculpatei sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 165 Cod penal.

Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiat argumentul părții apărării precum că, declarațiile părții vătămate sunt contradictorii din motiv că procurorul a făcut presiune asupra acesteia, astfel avocatul susține că instanța de apel urma să ia în calcul declarațiile părții vătămate date în ședința de judecată a instanței de fond, or, instanța de apel în ședința de judecată din 21 februarie 2018, a audiat din nou partea vătămată, ultima susținându-și declarațiile date din cadrul urmăririi penale, declarând că, nu susține declarațiile date din cadrul ședinței de judecată a instanței

de fond, deoarece acestea au fost date în urma ofertei parvenite de la inculpata, Olesea Pascalova (f.d. 11-12, vol. III).

Mai mult, Colegiul penal va respinge ca fiind declarative alegațiile avocatului Maxim Belinschi care indică că, cauza penală a fost fabricată de către colaboratorii de poliție care au instrumentat cauza penală împreună cu avocatul Gheorghe Stratu, or, la materialele cauzei respective nu există nicio probă care ar susține alegațiile ultimului.

Totodată, Colegiul penal îi este neclară poziția apărării care susține că, instanța de apel eronat a luat în calcul procesul-verbal de audiere a părții vătămate care a fost întocmit în limba română, ultima fiind vorbitoare de limba rusă, or, XXXXX cunoaște limba de stat fapt demonstrat și prin informația furnizată de către directorul Liceului Teoretic „S. I. Baranovski”, conform căreia aceasta a studiat limba de română și a susținuta examenul la acest obiect cu nota 7.

De asemenea, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate alegațiile apărării precum că, instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare fără a administra probe noi în urma unei sentințe de achitare, or, instanța de apel respectând prevederile legale, a audiat din nou partea vătămată, a cercetat și verificat probele în instanța de apel, astfel, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel corect a constatat că inculpata se face vinovată de cele imputate.

Instanța de recurs relevă că, argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatei, Olesea Pascalova, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară privitor la vinovăția inculpatei sunt corecte și corespund materialului probator.

În virtutea considerentelor expuse anterior, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatei, Olesea Pascalova, nefiind identificată de instanța de recurs prezența erorilor judiciare invocate în recurs, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate în recursul ordinar declarat de către avocatul Maxim Belinschi în numele inculpatei.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Maxim Belinschi în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, în cauza penală în privința lui *Pascalova Olesea XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *18 iulie 2018*.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan